T-MA

A BRDSZ LAPJA
2007. MÁRCIUS

A központi kórház bezárása, az ellátottak körének szűkítése és álláshelyeik elvesztése miatt demonstráltak az érintettek (2–8. oldal)

TILTAKOZÓK

SIKERES VOLT A KÓRHÁZIAK ÉS A BRDSZ KÖZÖS TILTAKOZÁSA

Demonstrációóó!!!

Három nap alatt szervezték meg a Központi Kórház és Intézményei alkalmazottai és a BRDSZ aktivistái az egykori BM volt egészségügyi intézményei bezárása, a munkahelyek megszüntetése és a családtagok valamint a nyugdíjasok ellátotti körből történő kivétele miatti tiltakozást. A Városligeti fasor kórház előtti lezárt része március 10-én 15 órakor tele volt emberekkel.

Dr. Bárdos Judit, a BRDSZ főtitkára lépett először a mikrofonhoz, üdvözölte a megjelenteket, s arra kérte őket, ha bárki látná **dr. Molnár Lajos** egészségügyi minisztert közeledni, nyisson neki utat, mert jó szívvel hallgatnák meg mit mond. A főtitkár azt nem garantálta, hogy feszült csend kísérné szavait, de mint rámutatott: mindenki azt kapja, amit megérdemel. Ezt követően a BRDSZ első embere néhány levelet ismertetett a demonstrálókkal, amelyeket a szakszervezet kapott az azt megelőző napokban. Elsőként az ORFK vezetője szavait tolmácsolta.

Bene László:
Bizalmi viszony az orvosokkal, a kórházzal

„ (...) Meggyőződésünk, hogy a különleges munkakörülmények között szolgálatot ellátó rendőrök, a szolgálatellátás során kialakult speciális egészségügyi problémáinak, betegségeiknek kezelése a szokásostól eltérő gondozást és egészségügyi ellátást igényel. Ezen orvos szakmai szempontokon túl legalább ilyen fontos szempont az a bizalmi viszony, melyet kollégáim, családtagjaik és hozzátartozóik évek, sőt évtizedek óta ápolnak megszokott kezelőorvosaikkal, akik kórelőzményeiket ismerve gyorsan és hatékonyan kezelték egészségügyi problémáikat.

Úgy véljük, hogy a tervezett intézkedés és javasolt megoldás nem szolgálja kellően az aktív és a már visszavonult, megfárad munkatársaink és családtagjaik egyenlő bánásmódra vonatkozó jogait, mivel a honvédelmi ágazatnál az aktív vagy nyugdíjas állomány ellátása változatlan marad.

Az ORFK vezetése támogatja a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének azon törekvését, hogy a nyugállományú kollégáink és családtagjaik ne kerüljenek ki a jelenleg működő ellátási rendszerből. (...)”

Béndek József:
Egyetértek céljaikkal

Ezt követően a határőrség országos parancsnoka levelét idézte a főtitkár.

„ (...) az Állami Egészségügyi Központ létrehozásának munkaprogramjában az ellátotti, igényjogosulti körre vonatkozó meghatározás sérti a határőrség teljes személyi állományának egyenlő bánásmódra vonatkozó jogait is.

Diszkriminációnak tartom azt, hogy amíg a honvédelmi ágazatnál a hivatásos, szerződéses és köztisztviselői állomány családtagjai is, továbbá a nyugállományúak és azok családtagjai is részesülhetnek a munkaprogramban felsorolt ellátásokban, addig az IRM hivatali szerveinél, az ezek tevékenységét segítő szervezeteknél, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter irányítása alá tartozó önálló központi és területi szerveknél ez nem biztosított. (...)

Még egyszer hangsúlyozva egyetértésemet céljaikkal, tájékoztatom, hogy azok támogatása érdekében lehetőségeimhez mérten mindent megteszek (...)”

Tatár Attila:
A hozzátartozók ne kerüljenek ki a rendszerből!

Az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium katasztrófavédelmi főigazgatója levelében biztosította szolidaritásáról a tiltakozókat.

„A tűzoltóság, a polgári védelem állománya nap, mint nap élete, testi épsége árán is menti mások életét, vagyonát. A különleges munkakörülmények, a szervezet fokozott igénybevétele a szokásostól eltérő gondozást, figyelmet, egészségügyi ellátást igényel. Ezt az orvosszakmai szempontokon túlmutató, lelkiismeretes gondoskodást a központi kórház személyzete megelégedésre biztosította. (...)

Most aggódva kísérjük figyelemmel,

hogy a már visszavonult, megfáradt munkatársaink, illetve a családtagok részére a központi kórház nyújtotta támogatás, ellátás veszélybe került. A tervezett lépés még súlyosabban érintheti azokat a korábban nyugállományba vonult kollégáinkat, akik kizárólag a központi kórház egészségügyi szolgáltatásait vették igénybe, az ott dolgozó orvosokban bíztak hosszú éveken keresztül.

Az OKF vezetése támogatja a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezetének azon törekvését, hogy a nyugállományú kollégák, illetve a hozzátartozók ne kerüljenek ki az ellátási rendszerből."

Szabó Endre:
A kórház széles körben elismert

A rendvédelmi vezetők üzenetei után a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma elnökének kitartásra buzdító szavait ismertette a főtitkár.

„A Szakszervezetek Együttműködési Fóruma teljes szolidaritásáról és határozott támogatásáról biztosítja szakszervezetük demonstrációját és azokat a követeléseiket, amelyeket nyilvánosságra hoztak. A belügyi kórház hosszú tradíciójú, széles körben elismert intézmény, amely többszázezer aktív és nyugdíjas ember egészséggondozását és gyógyulását segíti elő.

Ennek a tevékenységnek a zavartalan folytatása, a színvonalas munka feltételeinek biztosítása nemcsak az érintettek, hanem az egészségügyi ellátás egésze szempontjából is elvárható és jogos igény. (...)

A SZEF felhívja a felelős vezetők figyelmét, hogy a munkájukat hivatástudattal ellátó egészségügyi dolgozók helyzetére, egzisztenciális biztonságára külön ügyeljenek. Ők ugyanis vétlenek. (...)

Sebestyén Erika:
Mi lesz a betegeinkkel? Mi lesz velünk?

A kórház dolgozói nevében a szülészeti-nőgyógyászati osztály ápolónője szólt az egybegyűltekhez.

„...Ma egy olyan kórház előtt állunk, ami 58 éve biztosít helyet a beteg BM dolgozóknak. Azonban úgy néz ki, megszűnik.

...A rendvédelmi dolgozók és családtagjaik eddig nyugodtan fordulhattak az itt dolgozó kíváló orvosokhoz, nővérekhez és asszisztensekhez.

...A nyugdíjasok, akik egész életüket a rendfenntartásnak szentelték, a szó szoros értelmében orvos nélkül maradnak, pedig ők már kétszer megszolgálták az ellátáshoz való jogukat. A fájó az, hogy ezek az idős betegek egyáltalán nem tudják hová és kihez forduljanak.

...Nyugodtan állíthatom, hogy a rendvédelmi dolgozók nem átlagos betegek. Hatalmas pszichés nyomás alatt élnek és a munkájukból adódóan állandó életveszélynek vannak kitéve. Sokkal nagyobb türelmet igényelnek az ápolásuk során, mint hétköznapi emberek. Azt hiszem, mindannyiunk nevében beszélek, amikor azt mondom, borzasztó belegondolni abba, mi lesz, ha nem lesz ez a kórház.

...A több épületben ápoló és gyógyító tevékenységet folytató csapatok az emberközpontú betegellátást szem előtt tartva egységesen és összehangoltan, egymás munkáját segítve tudnak dolgozni.

A nővérek túlnyomó többsége 20-25 vagy 30 éve ebben a kórházban dolgoznak. Ők is csakúgy, mint én, az ápolásra tették fel az életüket. A nővér már régóta nem a közalkalmazotti fizetésért dolgozik, hanem hivatástudatból. Ez a legszebb dolog a földön – véleményem szerint. Ezzel csak az a baj, hogy ha bemegyek a közértbe, és közlöm az eladóval, hogy ilyen nagy hivatástudatom van, ő ettől még nem ad nekem ingyen semmit. Félreértés ne essék, én imádom a hivatásomat, és nem is panaszkodni szeretnék. Mindenki olyan virágot szagol, amilyet szakít magának. Mégis úgy gondolom, nincsenek megbecsülve a nővérek, pedig éjt nappallá téve dolgoznak, illetve dolgozunk.

Miért nem érdekel senkit az odaadásunk?

Miért akarnak elvenni bennünket a betegektől?

Miért veszik el tőlünk a betegeinket?

Nekem van egy közvetlen kolléganőm, aki ebben a kórházban született és – figyelem – 18 éves kora óta itt dolgozik.

Ő mit érezhet most?

Mit érezhetnek azok a betegek, akik időről-időre ide járnak kezelésre, és eddig nyugodtak voltak, hisz mindig ugyanaz a csapat ápolta őket. A betegek nevükön szólítják a nővéreket, és a nővérek is nevükön szólítják meg a betegeket anélkül, hogy bármilyen személyét igazoló okmányt odaadott volna.

Így van? Egyetért mindenki velem ebben?

...Most minket is elért a kórházreform! Nem gondolva az egészségügyi dolgozókra, gátlástalanul meggátolnak minket a hivatásunk gyakorlásában. Szó szerint az utcára rakják a dolgozókat. Vannak olyanok, akiknek 5, vagy esetleg 3 év kelle- ➔

ne ahhoz, hogy elmenjenek nyugdíjba, „a jól megérdemelt” pihenésre.

Vagy beszéljünk a fiatalabb korosztályról!

Akik munka mellett iskolába járnak, és továbbképzik magukat, kisgyermekeket nevelnek?

Velük, velünk, mi lesz?

...Ki tud nekem arra válaszolni, hogy mi lesz azokkal a 16-17 éves fiatalokkal, akik még egy-két éve úgy gondolták, követnek minket eme hivatás embertpróbáló mezsgyéjén?!

Nem lesz nővérutánpótlás! Mi kiöregszünk, és végül nem lesz, aki a beteg embereket ápolja. Ez a kórház 2005-ben megkapta az oktató kórház címet. Büszkék voltunk rá, és kihúztuk magunkat, hogy mi vezetjük be a fiatalokat az egészségügy rejtelmeibe.

Most azonban megkérdezem:

Kit oktatunk és kinek?

Tavaly az ISO miatt, aki élt és mozgott ebben a kórházban, azon dolgozott, hogy megfelelő minősítést kapjon az intézmény. Megjegyzem: azt mondták, azért van ez, hogy ne zárjanak be minket. Mindenki nevében beszélhetek – úgy gondolom – amikor azt mondom, hogy mindenki sajátjának érezte a kórházat, és a legjobb tudása szerint tett meg mindent azért, hogy mentsük azt, ami menthető. Mindenki szívvel-lélekkel dolgozott akkor is, előtte is és most is.

Most pedig azt mondják hiába volt minden? Mégis el akarnak küldeni minket?

...Ki foglalkozik azokkal a nővérekkel, akik olyan osztályon dolgoznak, ahol nap, mint nap elhalálozik valaki? Megkérdezte valaki valaha is azokat a nővéreket, akik ilyen osztályon dolgoznak, hogy mit éreznek egy olyan beteg elvesztése következtében, akit évekig ápoltak és jól ismertek? Én tudom! Dolgoztam ilyen osztályon. Minden tiszteletem a munkájukért.

...Itt a betegek nagy része csak az első napon szorong, de általában a második napon már „otthon érzik magukat”.

Mi lesz a betegeinkkel? Mi lesz velünk? Miért kell ezt a jól működő csapatot feloszlatni?

Dr. Szilvásy István, a kórház főigazgató főorvosa is végighallgatta a felszólalásokat

...Akár a rendelőben, akár az osztályokon, ha két nővér csak egymásra néz, már tudják a másik gondolatát, így szinte beszéd nélkül is tökéletesen együtt tudnak dolgozni.

Mi lesz azokkal a dolgozókkal akik kölcsönt vettek fel, hogy lakáshoz jussanak?

Ha megszűnik a munkahelyük, nem tudják majd fizetni a részleteket. Nem biztos, hogy találnak munkát, hisz az összes kórházban létszámstop van.

Mi lesz a nővérekből? Ablakpucoló, kukás, vagy utcaseprő?

...Mi lesz a két gyermeket egyedül nevelő családanyával? Mi lesz azokkal, akik most járnak iskolába munka mellett? El fog veszni az iskolába befektetett nem kevés pénz és energia?

Miniszter Urak!

Gondolják át mégegyszer a BM-kórház sorsát! Ezt nem szabad egy tollvonással így megoldani. Racionális és szakmailag megalapozott döntéseket várunk!”

Kovács József: *Ki vagyunk rúgva?*

A nyugdíjasok sérelmeiről szólva elmondta: – *Több mint 30 évet szolgáltam le rendőrként, és mindig azon voltam, hogy minél kevesebb bűnöző zavarhassa meg az emberek nyugalmát. A vége felé már belefáradtam az örökös macska-egér harcba, különösen a 90-es években, amikortól újabb és újabb jogszabályok születtek, amelyek az alvilág potentátjainak a dolgát megkönnyítették, a miénket pedig nehezítették...*

Ezek a körülmények tettek bennünket beteggé, amelyek a költségvetés kurtításával függenek össze, s amelyek következtében kevesebb pénz, paripa, fegyver maradt a rendőr kezében. Soha nem látott mértékben szaporodtak el az olyan betegségek, de erről orvosaink tudnának rengeteget mondani, amelyek egyértelműen lelki, pszichés eredetűek. A magas vérnyomás, a nyombélfekély, a szívelégtelenség, a tüdőrák majdnem népbetegségek szintjére emelkedtek, minden esetre sokunkat rengeteg órára vettek ki a szolgálatból.

...Most az a reform eredménye, hogy ki vagyunk rúgva? Innen is? Mit vétettünk, kérdem én? Nem szolgáltuk meg, hogy saját kórházunk legyen? ...

Menjen be, aki még nem volt, és csodát lát, olyat, amilyet nem sok helyen. Az épület nincs lepusztulva, az orvosok és a nővérkék aranyosak, és…értik a dolgukat.

Ne hagyjuk elvenni a kórházunkat!

Követeljük, hogy továbbra is ide járhassunk, azok lehessenek az orvosaink, akiket megszoktunk…és…igen, és akiket megszerettünk.

Minden nyugdíjas nevében ki merem jelenteni, hogy ez jó kórház, a mienk, és szeretnénk, ha az is maradnak!

Kérjük, követeljük, hogy lehessen így!

Éljen a kórházunk, és pokolba azzal, aki nem ezt akarja!

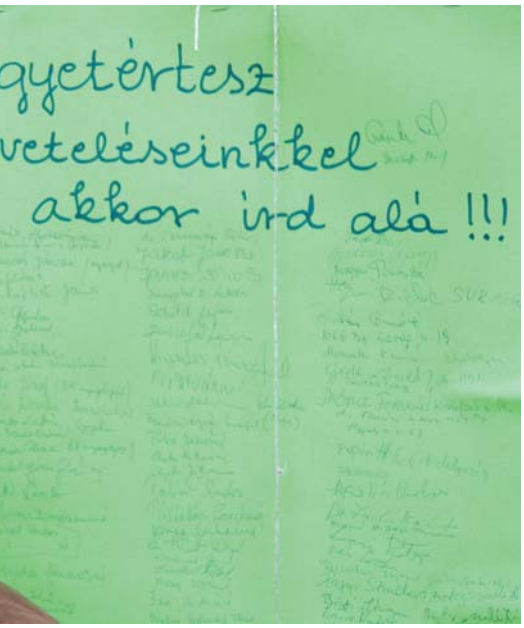

Egy családtag hozzátartozó: *El a kezekkel a kórháztól!*

A hozzátartozók számára is fontos hogy a kórház szolgáltatásit továbbra is igénybe vehessék – mondta el „egy családtag”, vagyis a látszólagos kívülálló.

„Én vagyok a hozzátartozó, a kívülálló, akinek ehhez az egészhez nincs a világon semmi köze!

Amióta ez a kórház fennáll, a mi családunk, köztük BM-dolgozók is, mindig itt gyógykezeltette magát. Itt műtöttek kétszer is: utógondozásra hová menjek?

Itt született a kislányom és itt szülte meg a középső gyermekem az első unokámat és a többi gyermekét is itt szerette volna a világra hozni. Ezután hová menjen?

Itt hozták vissza édesanyámat kétszer is a klinikai halál állapotából és itt kezelték őt haláláig olyan szeretettel, figyelemmel és hozzáértéssel, amelyet soha sem tudok az orvosoknak és ápoló nővéreknek eléggé megköszönni. Soha, egyetlen egyszer sem fordult itt elő, hogy türelmetlenek lettek volna, vagy a fáradtságukat érezttették volna velünk. Pedig akik itt dolgoznak, azoknak nagyon sok a munkájuk és nagyon kevés a fizetésük. Ők azért dolgoznak itt, mert az életüket tették a gyógyító munkára!

...Mindig büszke voltam arra, hogy ide járhatunk és most fel vagyok háborodva, hogy ezt a lehetőséget megvonják tőlünk!

...Hogyne lennék felháborodva, amikor azt kell látnom, hogy azok az emberek kerülnek önhibájukon kívül a létbizonytalanság határára, akiknek ennyi mindent köszönhetek!

Mi, hozzátartozók, követeljük, hogy hagyják békén a kórházunkat! Követeljük, hogy hagyják békén az itt dolgozókat, hadd legyenek és gyógyítsanak itt, és igenis hagyják békén az ide járó betegeket, mert jogunk van a megszokott, jó orvosokhoz és nővérekhez!

El a kezekkel a kórházunktól!”

Bárdos Judit: *Ne adjuk a kórházunkat!*

„...Az a kérésem, hogy ha valaki Molnár Lajos egészségügyi miniszter urat látná közeledni, akkor nyisson neki utat, mert annak ellenére, hogy ezt az egész kórházbezárósdit neki köszönhetjük, szívesen meghallgatnánk a mondandóját. Azt nem garantálnám, hogy áhítatos csend kísérné a szavait,,,, de istenem, mindenki azt kapja, amit megérdemel.

Ezt érdemeltük? ... A mi kórházunk ezt érdemelte? ... Amíg meg nem emelik a rendvédelmi építményeknél is az 57 évet, mint a nyugdíjkorhatárt? A kórház dolgozói, az ellátottak, a nyugdíjasok, a családtagok ezt érdemlik?

Olyan emberek, csoportok készítik az Állami Egészségügyi Központ létrehozására a reformterveket, akik csak a feladatot látják, nélkülözik a minimális szakmai hozzáértést is, ezért szolgai módon teljesítik a megrendelő igényét.

Ne adjuk a kórházat? Nem adjuk a kórházat!

A négy intézmény összevonásának terve kifejezetten a megrendelő akaratának megfelelően készült el, az oszd meg és uralkodj elve vonul végig az egész reformintézkedési terven.

...Figyelmen kívül hagyja a mindenki részére hozzáférhető adatokat, és éppen ezért hiányzik belőle a szakmai megalapozottság. ...Megmarad a szolnoki MÁV-kórház 269 ággyal, és a budai MÁV-kórház is bekerül az ellátórendszerbe. A négy kórházból egy új kialakítása már érvényét vesztette, hiszen két kórházat teljesen felszámolnak: egyik a Szabolcs utcai kórház, a másik pedig a mi intézményünk: a Központi Kórház és Intézményei.

Ne hagyjuk! Ne adjuk a kórházunkat!

Az általunk ismert tervezetből egyértelműen kiderül, hogy a megbízó és megbízottak között szoros az összekapcsolódás, és az egész iratelőterjesztés pontosan meghatározott megrendelésre készült. Ezt tükrözi, hogy az új egészségügyi intézményben nincs szükség sem a kórházunk által ellátott fekvő- és járóbeteg ellátásban részt vett betegekre, sem a kórház dolgozóira. Gyakorlatilag a kórházat 57 éves korában el kívánják temetni, de mi mindent megteszünk, hogy ne legyen gyászszertartás, sőt, gyász sem.

Nemcsak a fekvőbeteg-ellátás jövőjé-

nek felvázolása nélkülözi a szakmai megalapozottságot, hanem a járóbeteg-szakellátásé is. ...Nem számolnak a volt belügyi járóbeteg-létszámmal, éppen ezért a szakembereket meg nem kérdezve, íróasztal mellett csupán a megrendelésre összpontosítva történt meg az ellátás felmérése. A tervezet alapján a járóbeteg-ellátás színvonalának erőteljes csökkenéséhez vezet e redukció.

Annak ellenére, hogy az egészségügyi reform fő célja az alapellátás színvonalának emelése, hogy minél kevesebb járóbeteg jusson be a fekvőbeteg-ellátó komplexumba, e tervezet szerint pont ennek az ellenkezője történne meg. Az Állami Egészségügyi Központ súlypon- ➔

ti, országos feladatokat ellátó intézményrendszer lenne, amelynek feladata az állami intézményekben dolgozó igényjogosultakon túl a XIII. kerület teljes egészének, valamint a IV. kerületnek a részbeni ellátása is, Pest megye meghatározott településeinek ebbe az ellátási körbe vonása. Ez a létszám meghaladja az egymillió főt, bizonyos betegségek esetében még a 2 milliót is eléri. Mindezek az adatok nyilvánosak és megtekinthetők. Természetesen ebbe az egymillió főbe nem számítják bele a volt belügyi járóbeteg létszámot, és ezzel mintegy 250 ezer ember ellátását kérdőjelezik meg.

Az egyszer volt Belügyminisztérium, illetve megyei rendőr-főkapitányságok, katasztrófavédelmi és határőr igazgatóságok, más szervezetek nyugállományú tagjaival, akik egy életet szolgáltak le mindenkiért, értünk, sehol sem számolnak.

Ugyancsak nem számol az intézmény a teljes aktív munkavállalói jogosultak családtagjaival, akik a kórházainkat és rendelőintézeteinket látogatták éveken keresztül. Valamennyi adatuk itt van ebben a kórházban, és óriási kérdés, hogy a jövőben őket hol fogják ellátni.

Nem akarunk civil ellátást, a mi rendvédelmi kórházunkat akarjuk!

El a kezekkel a kórházunktól! Követeljük, hogy az egészségügyi miniszter – aki egyébként volt ennek a kórháznak a főigazgatója, vagyis pontosan kellene ismernie az értékeit – vonja vissza a kórház teljes felszámolására vonatkozó döntését!

Ezt akarjuk? Ezt akarjátok? Igen, igen, igen, ezt akarjuk!

Nemcsak az aktív munkavállalók, hanem a nyugdíjasok és a családtagok is ragaszkodnak ahhoz, hogy őket itt a kórházban és rendelőintézetben lássák el, hiszen a tervezet készítője egy íróasztal mellett ülve akarja eldönteni, hogy hol és ki lássa el azt a nyugdíjas rendőr törzsőrmestert, aki, amikor kellett, az Egészségügyi Minisztérium előtt posztolt éveken keresztül. Értük, a kórház munkavállalóinak az érdekképviseleteknek a felelőssége kifejezhetetlen.

A kórházi dolgozók? Az ő családtagjaik, akik a háziorvosaikat is ennek a kórháznak az orvosai közül választották, az első szám, amit tárcsázhatnak, ha segítségre van szükségük, a kórházé. Ezek csak emberi tényezők, amelyeket a reform megvalósítói figyelembe se vettek.

A négy kórház összevonásánál érdekes módon nem azt az elvet kívánják érvényesíteni, amelyet például az iskolák bezárásánál érvényesít a főváros: hogy azok az intézmények maradjanak meg, ahol jobb a szakmai ellátás, ahol magasabbak a teljesítmények.

Még egyszer hangsúlyozzuk: A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete nem reformellenes! Tudjuk, hogy a Központi Kórház és Rendelőintézet jelenleg nem veheti fel teljes egészében a versenyt azzal a honvédkórházzal, ahová az elmúlt években 19 milliárd forintot ruházott be az állam. Igaz, hogy még így sem működőképes, de állítólag – amit mi még nem láttunk – olyan szupertechnikákkal rendelkezik, amely a következő évszázad felé mutat. Igaz, hogy mi is nagyon szerettünk volna ilyen technikákat kapni, de a mindenkori belügyminiszterek harmadrendű kérdésnek tekintették a kórház technikai színvonalának emelését.

...A tervek nem azt mutatják, hogy számoltak velünk, sem 480 ágyunkról, sem pedig közel ezer kollégánkról már nincs szó. Hangsúlyozom: mindez azt jelenti, hogy a dolgozóknak több mint 60, igazából 70-80%-át el kell bocsátani, és az eddigi ellátási területünknek is nyoma vész.

Tiltakozunk az ellen, hogy teljes mértékben el kívánják tüntetni a rend-

Pszichiátriai segítségnyújtás

A BRDSZ tekintettel az egészségügyben zajló változásokra, úgy döntött, hogy a tagságának mentálhigienes ellátást nyújt, a Központi Kórház és Intézményein kívül is.
A szakrendelés helye: Budapest, V. ker. Ferenczy u. 28. VI. em 5.
A szakrendelés időpontja: minden kedden 15.00 és 16.00 óra között
A szakorvos neve: dr. Kassai Farkas Ákos
Az egészségügyi ellátás formái:
– járóbeteg-ellátás keretében mentálhigienes alapvizsgálat,
– pszichiátriai alapvizsgálat, állapotfelmérés,
– javaslattétel a háziorvos részére betegállományba vételre.
Szakszervezetünk tagjai – kizárólag sürgős és halaszthatatlan esetekben – mobiltelefonon keresztül is kérhetnek segítséget: 06-02/ 9-377-175

védelmi speciális betegellátást az egészségügyi rendszerből!

A Központi Kórház és Rendelő Intézményei ágazati feladatokat láttak el elsősorban, és így nem megkerülhető kérdés, hogy az új intézménybe talán lesz rendőr, meg katona, meg vasutas kórterem? Vagy ismét visszakerül az a sorállomány, amelyről a tervezet annak ellenére beszél, hogy ma már nem létezik, csak szerződéses katona? Talán nem kellően világosították fel az alkotókat, hogy egy-egy ágazathoz ki is tartozik. Nem látszik, hogy ebbe az új intézménybe ne a bűnözővel kerüljön egy kórterembe a pandúr.

A Központi Kórház és Rendelőintézet 2006-ban közel 500 ezer beteget látott el. 2007. júliusától őket ki látja el? Molnár miniszter úr, vagy más?

...Sajnos, annak ellenére, hogy elég szakszervezeti rutin áll mögöttünk, még mindig hittünk a békés megoldás lehetőségében. Időközben mindazok a MÁV-hoz tartozó kollégák, akiknek volt rá lehetőségük, mert a jogszabály ezt részükre megadta, komoly sztrájkfenyegetéssel kompromisszumos megoldásra tudták rávenni a kormányt, és így két intézményük megmaradt.

Sajnos, a kórházunkat igénybe vevő rendészeti szervek munkavállalóinak nincs sztrájkjoga, ezért a szakszervezetünk csak aláírásgyűjtéssel, és a mostani rendezvénnyel tudott, és tud tiltakozni a tervezett intézkedés ellen.

Még egyszer hangsúlyozzuk: az ésszerű reformokat támogatjuk, az ésszerűtleneket elutasítjuk. Az ország lakosságához és a reform végrehajtóihoz szólunk: segítsenek, hogy azok a kollégák, akik életüket és testi épségüket veszélynek téve ki a köz szolgálatában egészségüket elvesztették, és a jelenleg aktív munkavállalók családtagjai, akik az intézmény szolgáltatására rászorulnak, továbbra is az ellátási körbe tartozhassanak. Ha ennek az a módja, illetve csak akkor lehetséges, ha ez az Állami Egészségügyi Központ kibővül, akkor kérjük és követeljük, hogy maradjon meg a Központi Kórház és Intézményei, ha nem is teljes egészében, de legalább nagy részében."

(cs.k., d.m., p.m.)

Jenei Zoltán az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakállamtitkára átveszi a tiltakozók petícióját Zachar Kálmán főtitkárhelyettestől

Petíció a kormányhoz

Nehéz lépésre kellett elszánnunk magunkat!
Nem vesztettük el a józan ítélőképességünket!
Mi igazán tisztában vagyunk az egészségügy nehéz helyzetével hiszen a mindennapokban éljük ezt meg. De azzal is tisztában vagyunk, hogy nem lehet a végletekig pőrére vetkőztetni a kórházakat! Reformok címén sorozatos arculcsapások érik a közszolgálatokat, az ott dolgozókat, köztük minket is. Mindez együtt már meghaladja tűrőképességünket!
Elfogadhatatlan, hogy a valótlan számok mögött nem látszik a beteg–orvos kapcsolat, megalapozatlan tények alapján szüntették meg a volt BM-kórházat és így félrevezetik a döntéshozót! Igaz ez még akkor is, ha csak július 1-én következik be ez a tény a valóságban.
Elfogadhatatlan, hogy a megrendelésre külső cég által készített tényfeltáró munkaanyag nem a valós helyzetet tükrözi!
Elfogadhatatlan, hogy az új intézményben nincs helye a jelenlegi igényjogosultak többségének, a többszázezer nyugdíjasnak és a családtagoknak!
Elfogadhatatlan, hogy az ország lakosságát ámítják azok, akik el akarják hitetni az emberekkel, hogy kevesebb létszámmal, alacsonyabb keresetekkel, rosszabb feltételekkel, kevesebb ággyal jobb lesz az egészségügyi ellátás!
Elfogadhatatlan, hogy az országban az egyetlen kórháznak meglévő ISO KES 2.0 és JES 1.0 minősítő tanúsítványokkal rendelkező kórházat kívánják bezárni, munkavállalóit utcára küldeni, ellátott betegeit magára hagyni! Hát nem! Nem engedjük, és ezért kérjük a döntéshozókat, hogy az Állami Egészségügyi Központ gyógyító és kisegítő feladatokat majdan ellátó közalkalmazottak és munkavállalók létszámát vizsgálják felül, és mérlegeljék a volt BM Központi Kórház rehabilitációs tevékenységre való megtartását!
Mi gyógyítani és dolgozni akarunk, nem demonstrálni! De a jelenlegi körülmények ezt lehetetlenné teszik, így nincs más választásunk, mint demonstrálni kórházunk megmaradásáért, a betegeink további ellátásáért!

Budapest. 2007. március 10.

Dr. Bárdos Judit
a BRDSZ főtitkára

Dr. Szabó Tamás
az IRM-KKI közalkalmazotti tanács elnöke

Minden igényjogosultat ellátnak

SZAKRENDELŐ: „KÖZPONTI INTÉZMÉNYEN BELÜL”

Az egészségügyi miniszter a központi kórház jövőjéről, a szakrendelés további sorsáról levelet írt a BRDSZ főtitkárának. A miniszter levelét pedig felolvasták a kórház előtt tüntető tömegnek. E szerint az új állami egészségügyi intézet létrehozása során az egészségügyi miniszter is ragaszkodna ahhoz, hogy „a központ az érintett igényjogosultak teljes körére kiterjedő ellátási kötelezettséggel rendelkezzen”. Molnár Lajos racionális döntésnek tartaná azt is, hogy a szakrendelő a „központi intézményen belül” működhessen tovább. A felolvasott ígéretek megpróbálták lecsendesíteni, megbékíteni a demonstráció elkeseredett résztvevőit. Voltak azonban olyanok is akiket a levél nem nyugtatott meg, akikben engesztelhetetlenül tovább élt a kételkedés, hiszen ennek a levélnek nincs jogi következménye. Mások szerint, viszont egy miniszter által kibocsátott levél politikai garanciát is jelent. Éppen ezért a T-Ma szó szerinti pontossággal közreadja Molnár Lajos miniszter levelét.

Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete
Dr. Bárdos Judit főtitkár
1051 Budapest, Nádor utca 4.

Tisztelt Főtitkár Asszony!

Tudom, hogy bár az emberek többsége érzi, és tudomásul veszi az egészségügyi reform szükségességét, az átalakításhoz kötődő bizonytalanság sokakban él. Megértem az Önök aggodalmát is, ezért kötelességemnek tartom az alábbiakról tájékoztatni.

Ismerem – mint a BM kórház volt főigazgatója is – az 1996. évi XLIII. Törvény rendelkezéseit és természetesen az új állami egészségügyi intézet létrehozása során magam is ragaszkodom ahhoz, hogy a központ az érintett igényjogosultak teljes körére kiterjedő ellátási kötelezettséggel rendelkezzen.

Mindezeket figyelembe véve született meg az egészségügyi ellátórendszer átalakításáról szóló törvény felhatalmazása alapján az a mai napon kelt határozat, amely mindezt feladatként rögzíti a létrejövő új központi intézet számára. Célszerűnek tartom a jobb ellátás és a speciális feladatok ellátása érdekében a szakrendelőnek a „központi intézményen belüli” továbbműködtetését is.

Tisztelettel:

Dr. Molnár Lajos

A szakszervezetek általában külsős ügyvédet bíznak meg, ha szükség van a jogi képviseletre, ezzel szemben a BRDSZ több jogászt és ügyvédi irodát is foglalkoztat.

Dr. Szabó Zoltánné, a jogi tanácsadószolgálat vezetője elmondta: nagyon sokan fordulnak hozzájuk, s az emberek egy részének nem is elsősorban jogi, hanem a sorozatos létszámleépítések, a rossz munkahelyi légkör, a családi konfliktusok miatt lelki problémája van.

Négy jogászt és két ügyvédi irodát foglalkoztat a BRDSZ Intézőbizottsága a jogi tanácsadó szolgálaton belül, amely tavaly óta a Kerepesi úton található.

– Az érdekvédelmi szervezetek általában külsős ügyvédeket alkalmaznak, nálunk viszont 1999 óta folyamatos a saját képviselet – kezdi dr. Szabó Zoltánné. – Leginkább a fegyelmi és etikai eljárások, valamint a foglalkoztatási jogviszonnyal összefüggő munkaügyi perek a jellemzőek, de a paletta széles, mindenfajta dologgal fordulnak hozzánk, még öröklési kérdésekkel is. Persze az eltelt évek alatt több dömpingperrel találkoztunk, mint például a főtiszti perek, vagy az eltérő státuszon való foglalkoztatás, a gépjárművezetői, illetve a nyomozói pótlék. Jelenleg a tűzoltók küzdenek a heti munkaidő csökkentéséért, a nyugdíjazások kapcsán pedig az a probléma merült fel, hogy a hivatásos állomány számára a törvény a szakközépiskolát nem számítja be a ledolgozott évekbe. Ez logikátlan, ugyanis a szakmunkásképzőt meg hozzá lehetne írni a nyugdíjba vonuláshoz szükséges időszakhoz, és a társadalombiztosítás szerint ez be is számít.

A szolgálat vezetője szerint mára átfordult a jogérvényesítési gyakorlat, jóval több ügyük van, mint korábban. Ha az emberek úgy érzik, hogy a munkaadó részéről igazságtalanság érte őket, szóvá teszik sérelmeiket.

– A kollégák időnként túlságosan is tisztában vannak a jogaikkal, és van

ÉVENTE TÖBB EZER ÜGYBEN KÉPVISELIK TAGJAIKAT

Akcióban a jogászok

merszük a munkáltatóval szembefordulni. A másik oldal nem szereti, ha perelik, de gyakran úgy gondolja, nyugodtan forduljon bírósághoz a dolgozó, majd a bíróság eldönti, kinek van igaza. Emellett bőven akadnak más feladataink is. A fegyelmi és etikai eljárásokon kívül különböző érdekegyeztető fórumokon képviseljük a munkavállalók érdekeit, valamint közreműködünk a jogszabályok véleményezésében vagy megváltoztatásában is. Előfordul az is, hogy nemcsak azoknak próbálunk segíteni, akik szakszervezeti tagok, hanem azoknak is, akik nem azok, de védelemre szorulnak.

Szabó Zoltánné kitér rá: a jogsegélyirodát személyesen és telefonon is megkeresik a munkavállalók, s bizony előfordul, hogy a dolgozó igazságérzete nagyobb, mint gondolja.

– Sokszor meg kell értetni a kollégákkal azt is, hogy a munkaadó helyesen, a jogszabályoknak megfelelően járt el, még ha ez neki nem is tetszik. Ez leginkább a fiatalokkal fordul elő, így mi is megérezzük azt, hogy a testületnél az átlagéletkor csökkent, és hiányzik a sokat megtapasztalt idősebb korosztály, akiktől a kezdők tanulhatnának. A fiatalok körében több például a fegyelmi eljárás, ami valószínűleg abból adódik, hogy ők nem szoktak hozzá a fegyveres testületek hierarchiájához. Több nyugdíj előtt álló ügyfelünk is van, akik, mint említettem, a szakközépiskolás éveik beszámítását szeretnék elérni. Az ilyen foglalkoztatási viszonyhoz kapcsolódó ügy a leggyakoribb nálunk. Az elmúlt 5 évben 446 munkaügyi perünk volt a bíróságokon, az ország egész területén. Hozzátenném, hogy a jelenlegi csoportos létszámleépítés ellenére még nem növekedett jelentősen ezeknek az ügyeknek a száma.

Dr. Nagy János jogász három éve került a BRDSZ Jogi Tanácsadó Szolgálatához, előtte a VI-VII. kerületi kapitányságon, illetve a BRFK Közlekedés-rendészeti Főosztályán dolgozott:

– Az egyik legemlékezetesebb ügyem nem is olyan régi, és azért találtam kihívásnak, mert nem vagyoni kártérítési igényt kellett érvényesíteni, ami – valljuk be – elég nehéz. M. Róbert egy bűnöző után futva lágyéksérülést szenvedett, amit szolgálati balesetnek minősített a munkáltató. Ez persze szerencsés volt számunkra. A szakértők is megállapították, hogy a sérülés maradandó, így végül meg tudtunk egyezni a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitánysággal, s másfél millió forintos összegben megállapodtunk.

Dr. Lőrik Attila 2003-ban került az irodához, előtte a BRFK Jogi Osztályán teljesített szolgálatot.

– Úgy tapasztalom, hogy több a vesztes ügy, mint a nyertes, s ezt kihasználva a munkáltató inkább nem fizet. Felvállalják azt, hogy bíróságra kerüljön egy ügy, mondván, majd fizetnek a jogerős ítélet után, amikor már nem is ők lesznek a vezetők. Emlékezetes, évekkel ezelőtt a ruhapénz és a gépjárművezetői pótlék kapcsán is így gondolkodtak a parancsnokok.

Dr. Bódai Ildikó szintén a BRFK Jogi Osztályáról került a BRDSZ Jogi Tanácsadó Szolgálatához egy évvel ezelőtt.

– Most a nyugdíjba vonuláshoz szükséges szakközépiskolás évek elfogadtatásával kapcsolatos az ügyeim nagy része. Nem véletlen, hiszen a régi rendszer szerint sokaknak pont az a háromnégy év hiányzik ahhoz, hogy kedvezőbb feltételekkel fejezze be a dolgos éveit. Emellett azt tapasztaltam munkám során, hogy a pótlékok elmaradása, ki nem fizetése mindig téma.

Dr. Király György jogtanácsos kollégáihoz képest idősnek számít, ugyanis ő az, aki legrégebben, 2000 szeptembere óta dolgozik az irodánál. Előtte a XI. kerületi rendőrkapitányságon volt vizsgáló, illetve a BRFK Hivatalában szolgált.

– A tömegpereket én személy szerint azért nem tartottam, tartom szerencsésnek, mert amint az információ eljutott az emberekhez, rögtön be akarták hajtani a vélt összegeket, holott nem lehet az ügyeket teljesen egy kaptafára felhúzni. Hangsúlyoznám azért azt is, amiről nem rég Kende Péter könyvet is írt, hogy a magyar ítélkezési gyakorlat kiszámíthatatlan: még egy bíróságon belül is születnek első- és másodfokon egymással ellenkező ítéletek. Akadt olyan esetem, amikor jogellenesen felmentett dolgozó esetében első fokon nyertem, ám azt a másodfokon ítélkező bíró húsz perc alatt annulálta. Ekkor nincs más, mint a Legfelsőbb Bírósághoz fordulni. Egy ügyfelem az én tanácsom ellenére kifejezetten akarta, hogy ide menjünk a panaszunkkal, és nyertünk is. Többnyire azonban pont ennek az ellenkezője történik.

G. D.

Pereskedő tűzoltók

Újsághírek szerint eddig majdnem három és félezer tűzoltó jelezte, hogy pert kíván indítani (visszamenőleg fejenként körülbelül másfél millió forintért) a ki nem fizetett túlóra miatt. A per alapja egy uniós irányelv és a hazai joganyag közötti ellentmondás. Míg Brüsszel a 40 órás munkahét felett írja elő a pluszmunka kifizetését vagy szabadnapban történő megváltását, addig hazánkban az idén még heti 50 óra a tűzoltók munkaideje.

A tűzoltók készek akár az Európai Bírósághoz is fordulni, úgy vélik, a parlament, az önkormányzati és a rendészeti tárca is felelős a kialakult helyzetért. Ezzel szemben Dobson Tibor, katasztrófavédelmi szóvivő úgy véli: a hazai jogszabályok 2006-tól egyelőre csak a munkaidő csökkentését írják elő.

A hatályos jogszabályok a tűzoltók munkaidejét 2008. január 1-jétől 48 órában állapítják meg, addig azt évente két órával kell csökkenteni. Aki ennél többet dolgozik, annak vagy szabadidőben, vagy túlmunkadíjazásban kell kifizetni a teljesített munkát – mondta a szóvivő. Azt pedig – közölte Dobson – a bíróságok fogják eldönteni, hogy az uniós irányelv felülírja-e az itthoni jogalkotási gyakorlatot.

-d-

EGYSÉGES KÖZSZOLGÁLATI SZTRÁJKBIZOTTSÁG
Előzmények, követelések

Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács (OKÉT) 2006. október 26-ai ülésén a kormány előterjesztésében tárgyalta a 2007. évi költségvetési bérpolitika feltételrendszerét.

A közszférában 2007-ben döntő szerepe van konvergenciaprogramnak, és az állami költségvetésnek Ezt figyelembe véve a kormány a közszféra 2007. évi bérpolitikája középpontjába az államháztartás rövid távú egyensúlyához történő hozzájárulást állította.

A kormányjavaslat szerint 2007-ben a közszférában átmeneti reálkereset-csökkenés következne be, ami a bruttó nominálkeresetek 1-2 százalékos növekedése mellett mintegy 7-8 százalék lenne. 2006. november 16-án az újabb OKÉT-tárgyaláson a kormány nem változtatott az eredeti javaslaton, ezért az OKÉT Munkavállalói Oldala bejelentette, hogy a további tárgyalásokat felfüggesztve Egységes Országos Közszolgálati Sztrájkbizottságot alakít. A sztrájkbizottság és a kormányzat több alkalommal tárgyalt, a bizottság már az első tárgyaláson ismertette követeléseit, amelyekre a kormány a lényeget illetően elutasítóan reagált. Eszerint a kormány nem látott lehetőséget a költségvetés megváltoztatására, a közkiadások, a közszolgálati foglalkoztatás és a közszolgálati jogviszony megszüntetésével járó költségek csökkententésének fontosságát. 2007-ben is – elsősorban a közigazgatásban – további létszámcsökkentés várható. Pedig 2006-ban már több mint tízezer köztisztviselőt bocsátottak el.

Az első tárgyalás eredménytelen volt, a sztrájkbizottság bejelentette: ha január 31-én is így lesz, másnap országos közszolgálati sztrájkot hirdetnek február 21-ére. A kormány ezt tudomásul vette, s közölte: változatlanul úgy látja, hogy nincs esély a szakszervezetek által követelt bérfejlesztés teljesítésére.

A sztrájkbizottság – fenntartva korábbi álláspontját – új javaslatokat terjesztett elő. A kormány kinyilvánította ezekkel kapcsolatos tárgyalási készségét. A bizottság megerősítette: minden megállapodás alapfeltétele a 2007. évi keresetemelkedésről szóló megállapodás.

A kormány januárban bejelentette: 2007-ben a közszférában átlagosan mintegy 2,5–3,1 százalékos keresetnövekedés várható. További növekedést nem tartott lehetségesnek, a béremelést is újabb feltételekhez kötötte. A sztrájkbizottság az újrafogalmazott ajánlatot továbbra sem tartotta elfogadhatónak, de tudomásul vette, hogy 2007-ben – az áthúzódó hatás és egyéb intézkedések következtében – átlagosan mintegy 2 százalékos „automatikus” keresetnövekedés várható (ez a 2007. évre szóló bérkövetelés mértékének meghatározásánál beszámítható), és további javaslatokat tett.

Ezután született meg az a megállapodástervezet, amely a végső elfogadott megállapodáshoz jutott. Ha abból indulunk ki, hogy az elfogadott költségvetési törvény és a konvergenciaprogram szerint a közszférában dolgozók 2007-ben és 2008-ban nem részesülhetnek béremelésben, akkor kiki vonja le a következtetéseit a megállapodás lényegéről.

2007 év második felétől havonta egyenlő részletben a 13. havi illetmény felét kell a munkáltatónak kifizetni, így 2007-ben másfél havi illetményt kap a közszféra több mint 800 000 tagja. Ez közel 70 milliárd forint kiadás a költségvetésnek. 2008 januártól havonta a 13. havi illetmény 1/12-ed részének megfelelő összeget kapunk, valamint 2008 januárjában esedékes 13. havi illetmény felét. 2008 első felében további félhavi illetmény kifizetésére is ígéretet tett a kormány. Ha ez így van, elmondhatjuk, hogy 2008-ban összesen 14 havi illetményt kapnánk a nullás béremelés helyett. Többen hangoztatják, az aláíró egyes tagszervezetek szakszervezeti vezetői is, hogy ez elfogadhatatlan, a dolgozók elárulása volt stb., holott az egyszerű szakszervezeti tagok többsége örül, hogy mégis csak kap pluszpénzt, amit a munkáltatók nem tudnák kifizetni.

A megállapodás a további bértárgyalásokat az OKÉT-hoz utalta, ez azt jelenti: a tárgyalások a megállapodással nem zárultak le. Továbbra is sikerült a 13. havi illetmény intézményét megőrizni, a 2009. évi bértárgyalások már bizonyos szintről fognak indulni, a 2009 decemberében kifizetett 13 havi illetmény esetén visszaállna a régi rend.

Dr. Zachar Kálmán
a BRDSZ főtitkárhelyettese

MI LESZ A VOLT KGF-ESEKKEL?

Packázik a hivatal

Írásban kérték tőlünk kérdéseinket, ám erre a pártállami módszerre nem vagyunk vevők. Igaz, így nem tudunk információkkal szolgálni azt illetően, miként alakul azoknak a kollégáknak a sorsa, akik év elejétől a korábbi BM Központi Gazdasági Főigazgatóság keretében végezték munkájukat, mára azonban átkerültek a MeH Központi Szolgáltató Főigazgatóság állományába.
A BRDSZ vezetőit előzetesen úgy tájékoztatták a szervezet irányítói, hogy rendelkezésre állnak, ehhez képest a humánigazgatási főnökasszony titkárnőjével üzente meg, hogy csak a főigazgató válaszolhat kérdéseinkre. Amikor Shäffer István főigazgatót kerestük, titkársága a főnök bokros teendőire hivatkozva azt ígérte, jelentkeznek, majd amikor másnap ismét kerestük őket, ezt kaptuk, hogy küldjük el a kérdéseinket.
Nem küldjük, inkább az ilyen mentalitást távolítanánk el lehetőség szerint a közhivatalokból. Hogy hova? Annak eldöntését a fantáziátokra bízzuk.

CS. K.

Apadnak a reálkeresetek

Tavaly átlagban 3,5 százalékkal kerestünk többet, mint 2005-ben ez több a vártnál. Részben a növekvő infláció miatt az idén ezt meghaladó mértékű reálbércsökkenésre kell számítani.
Tavaly 7,5 százalékkal nőtt a munkavállalók nettó és 8,1 százalékkal a bruttó keresete. A piac hét százalék körüli decemberi nettó növekedésre számított. Barcza György, az ING elemzője szerint a félszázalékos eltérést a versenyszféra nem rendszeres jövedelmeinek megugrása okozhatta: mivel januártól a bérek adóterhe növekedett, sok munkáltató előrehozta a prémium jellegű kifizetéseket. A 2007-es inflációs várakozások szempontjából egyelőre nem nevezhető kritikusnak az eltérés, de ha a január–februári adatok is meglepetést okoznak, a piacon felvetődhet, hogy tartható-e a Magyar Nemzeti Bank által kitűzött hétszázalékos inflációs szint. A magyar valuta az euróval szemben tegnap csaknem egy forintot gyengült, 252,46-ot ért.
A Goldman Sachs bankház elemzői szerint a béradatsor újabb kamatemelést valószínűsít. A béradatok már novemberben és decemberben is erősek voltak, ami aggodalmat kelthet a monetáris tanácsban. A „költségvetési elszántság eróziójának a jeleként„ értelmezik Londonban, hogy a közszférában dolgozók béremelési megállapodásánál engedett a kormány.
A statisztikai szervezet adatai szerint évi 3,9 százalékos inflációval számolva 3,5 százalékos átlagos reálbér-növekedést értek el a bérből élők 2006-ban. Az idén kicsi a valószínűsége a hasonló növekedésnek, ugyanis a közszférában elfogadott 6,65 százalékos bérnövekedési megállapodás miatt hat és hét százalék közé várható a bruttó átlagkereset bővülése. Az adóterhek növekedését is számba véve még a versenyszférában mért reálkeresetek is akár három százalékkal is elmaradhatnak a jegybank által várt 7,3 százaléktól.
Mindezt alátámasztja az MNB teljes gazdaságra prognosztizált mínusz 3,8 százalékos átlagos reálbér-csökkenési üteme.
Átlag bruttó bér 2006-ban: 171.200 forint
2006-ban a teljes munkaidőben alkalmazásban állók átlagban bruttó 171.200 forintot, ezen belül a privát szektorban átlagosan 162.400 forintot, az állami szervezeteknél dolgozók pedig átlagosan bruttó 193.900 forintot kerestek. A havi nettó átlagkereset 110.900 forintot tett ki tavaly, míg a fizikai foglalkozásúaké 81.800, a szellemi foglalkozásúaké 144.200 forint volt.
Tavaly a költségvetési szférában 2,2 százalékkal dolgoztak kevesebben, mint egy évvel korábban, a versenyszférában pedig 0,6 százalékkal nőtt a létszám.

D

SÜRGETŐ FELADAT

Szakítani kell a múlttal ...

Magyarországon az emberek csalódtak a demokratikus intézményekben, és ezek sorába tartoznak a szakszervezetek is – állapította meg az Európai Szakszervezeti Szövetség (ETUC) hazánkban tárgyaló főtitkára.
John Monks szerint az érdekvédelmi szervezeteknek offenzívába kell lendülniük, s fel kell hagyniuk XIX. századi módszereikkel. Nemcsak a magyarokat sújtja a piac korlátlan uralma, a reálkeresetek növekedésének lassulása, a munkaidő növekedésének tendenciája, Európaszerte ez tapasztalható – jelentette ki egy sajtóbeszélgetésen az (ETUC) főtitkára.
Magyarország különösen az elmúlt választások óta sok politikai problémát, válságot élt át. Az emberek csalódtak a demokráciában, a demokratikus intézményekben. Ezek sorába tartoznak a szakszervezetek is, és ez aggasztó – mondta Monks.
John Monks azért érkezett egynapos látogatásra Budapestre, hogy megismertesse a hazai szakszervezetekkel azt az új stratégiát, amelyet a munkavállalói kiszolgáltatottság megfékezésére dolgoztak ki. A programot az ETUC nyári, lisszaboni kongresszusán véglegesítik a tagszervezetek, közöttük a hat magyar konföderáció.
A főtitkár szerint a szakszervezeteknek el kell felejteniük a XIX. századi elavult módszereket, fel kell hagyniuk a védekezés stratégiájával, offenzívába kell lendülniük, hogy Európa „szociálisabb” legyen. Sürgető feladat a fiatalok megnyerése az érdekvédelmi munkának, a toborzást a magán szolgáltató szférára is ki kell terjeszteni.
Az Európai Unió folyamatos bővülése is kihívást állít a magyar szakszervezetek elé, szolidárisabb viselkedésre kell rábírniuk tagjaikat.

(d)

Hétköznapi történetek

Az emberség, empátia már a múlté?

Tisztelt Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete!

1967-től dolgoztam a Belügyminisztérium illetve a rendőrség állományában, különböző beosztásokban, mint polgári alkalmazott (első és utolsó munkahelyem) 2006. szeptember 30-ig előrehozott nyugállományba vonulásomig.

Tekintettel az érvényben lévő jogszabály adta lehetőségre, a betöltött 57. életévem és 39 év munkaviszonyra, kértem az előrehozott öregségi nyugállományba helyezésem, munkaviszonyom felmentéssel történő megszüntetését.

Ezt közvetlen vezetőm javaslatára engedélyezték 6 hónap felmentési idővel 2006. februárban, mely 2006. július 1-től december 31-ig tartott. Az alosztályvezetőm közölte utólag, hogy ezt úgy értelmezzem, hogy ebből csak 3 hónapra hajlandó felmenteni a munkavégzés alól, tehát október 1-jével. Ezt tudomásul vettem 39 év után már 3 hónap nem lehet probléma. Ez valóban nem is az, csak az eljárás meglepett.

Azóta közvetlen és közvetett munkatársaim közül kevesebb BM-munkaviszonnyal 8 havi felmentéssel mentek nyugállományba, mely időszakra teljes egészében felmentették a munkavégzés alól. Nem tudom, hogy a jelenlegi jogszabály szimpátia, vagy úgy látom, unszimpátiára alapul. Az utolsó munkában töltött napon (régen évtizedekig így volt) annyit megérdemelt egy dolgozó, hogy legalább egy meleg kézfogással búcsút vegyen tőle a közvetlen főnöke a számos elfoglaltsága mellett.

Talán az emberség, az empátia már a múlté? Ez roppant szomorú és elkeserítő, szerintem egy vezetőnek, aki igazából annak akarja magát érezni, ennyi műveltségnek, emberekkel való kontaktusnak, empátiaérzéknek feltétlen kell lennie, vagy esetleg csak minimális intelligenciának. Akinek ez hiányzik, nem alkalmas vezetőnek, ez régen alapfeltétel volt, sajnos szomorú, hogy erre a felsőbb vezetők sem fordítanak hangsúlyt.

Az én távozásom óta ugyanez történt egy másik kolléganőmmel is.

A pályafutásom alatt rengeteg kitüntetésben és elismerésben részesültem tanácsosi, valamint főelőadói címet is első bevezetéssel kaptam. 2000-ben, főkapitányi dicséretben részesültem, nem akarom sorolni a személyi anyagomban ezek megtalálhtók.

Mindezeket csak azért írtam le, hogy jobban oda kellene figyelni az emberekre, hogy ennyi év után ne negatív emlékekkel távozzanak a testülettől, ennyi figyelem, aminek nincs anyagi vonzata, mindenkinek jólesne, és valahol talán járna is.

Üdvözlettel:

(cím a szerkesztőségben)

A férfiak többet keresnek, mint a nők

Átlagosan ötvennégy nappal többet kell dolgoznia az Európai Unióban egy nőnek azért, hogy ugyannyi jövedelemhez jusson, mint egy férfi, ezért a gyengébb nem képviselői számára munkabér szempontjából csak február 22-én ért véget a tavalyi év - hangoztatták az Európai Parlament hölgytagjai a nemek közötti egyenlő fizetések napján rendezett tanácskozáson. Az átlagosan 15 százalékos bérkülönbség – amellett, hogy elítélendő – az Európai Unió versenyképességi fejlődését is hátráltatja. Ekkora bérkülönbség mellett ugyanis nehéz több hölgyet a munkaerőpiacra vonzani, márpedig az EU úgynevezett lisszaboni stratégiájának ez kiemelt célja.

A megbeszélés tapasztalatait összefoglalva, elmondható: valamennyien egyetértettek a bérek kiegyenlítésére szolgáló programok szükségességével, a közös üzenetek fontosságával, a nők foglalkoztatásra ösztönzésének jelentőségével, valamint a tisztességes gyermekellátó hálózatok létrehozásával. Az unióban ma nem tesznek eleget azért, hogy a nők össze tudják egyeztetni a családi kötelezettségeket a munkával, és javulásra van szükség még abban is, hogy a férfiak tisztességesebb arányban részesüljenek a családi feladatokból. **dl**

„Bántja az igazságérzetünket”

Tisztelt Főkapitány Úr!

Mindenek előtt szeretnénk köszönetünket kifejezni az októberi eseményeknél való helytállásért munkatársainak, beosztottainak, a rendőröknek. Elsősorban Önnek, aki a irányította beosztottait. Nagyon sok támadás éri mostanában Önöket, de a mi baráti társaságunk köszönetét fejezi ki a határozott és szakszerű fellépésért.

Mi is ott voltunk az ünneplők között, de nemcsak, hogy baj nélkül hazaértünk, hanem biztonságunkat is megóvták. Úgy érezzük irányítása alatt a rendőrök tekintélye tovább növekedett.

A baráti társaságunk egyik tagjának menyasszonya rendőr. Október 22-én és 23-án 18-20 órákat dolgozott. Büszkék voltunk/vagyunk rá. Ő azonban elmesélt nekünk egy történetet, ami neki nagyon rosszul esett. Míg ő vigyázott Budapest rendjére és részt vett a rendkívüli eseményekben, addig az egyik parancsnoka (név a szerkesztőségben) betegszabadságon (…-i szanatóriumban) volt, ennek

Logó, avagy lógó

Tisztelt Cím!
Nincs az a NAIV művész, akinek megbocsátanám, hogy ilyen lehetetlen figurává tette a közalkalmazottakat. Esetlenül üldögélő, szerencsétlen képet vágó, fásultságba öregedő, potrohos népségnek. Én nem ilyen vagyok, és nem szeretném, ha ezt bárhol is használnák.
Annyi rossz képet festettek rólunk mások, mi ne tegyük!
Köszönöm.
Tisztelettel:

T. Barna pedagógus

Tisztelt Tanár Úr!
Végtelenül sajnáljuk, hogy az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság emblémája mélységes felháborodást és ellenszenvet váltott ki Önből.
Ezt a jelvényt egyetlen alkalomra, a február 21-i figyelmeztetősztrájk-felhívás kibocsátására — öt grafika közül — titkos szavazással, egy harminchat tagú bizottság választotta ki. A figurák valóban fásultan esetlenek, szerencsétlenek: őszintén reméljük, egyetlen közalkalmazottra, köztisztviselőre sem hasonlítanak, pusztán az elidegenített sorsukat ábrázolják drámai erővel.
Megtisztelő véleményének kifejezését köszönjük.
Az Egységes Közszolgálati Sztrájkbizottság nevében, tisztelettel üdvözlöm:

D. Máté grafikus

Tisztelt D. Máté Úr!
Amennyiben megbántottam, úgy elnézést kérek. A grafikusi szándékot megértem és az alakok kivételével tetszetősnek ítéltem. Miután iskolánk dolgozói 100 százalékos aktivitást mutattak a sztrájkban való részvételre, úgy gondoltam meglepem őket az embléma színesben való nyomtatásával, azt hogy miért gondoltam meg magam azt már megírtam. Abban a helyzetben, amikor ki kell állnunk valamiért, erős eltökélt közalkalmazottakat szeretnék látni a logónkon is.
Tisztelettel:

T. Barna pedagógus

Kár ért és nem segítettek

Sziasztok!
Elmesélek nektek egy történetet.
Egy kis vidéki kapitányságon dolgozom közrendes járőrként. Tavaly november végén volt egy elfogásunk, melynek során egy dulakodást követően autótolvajt kaptam el. A kényszerítés tartama alatt elszakadt a farmerom, a szolgálati alsóm és tönkrement a cipőm is.
Az esetről kárfelvételi jegyzőkönyv készült. Ezt elküldték a megyei főkapitányságra. Ott egy háromfős bizottság megállapította, hogy a kár keletkezésének idején a farmer 60 százalékos, a molinó pedig 80 százalékos állapotban volt ezért a kártérítés mértéke is csak ezt a százalékot éri el. A cipőm a bizottság szerint pedig már a kár keletkezésekor szolgálatra alkalmatlan volt. Ezekkel a megállapításokkal természetesen nem tudtam egyetérteni és ezért nem is írtam alá a határozatot. Szolgálati panasszal éltem, amelyet a helyi vezetőim is aláírtak, megyei szinten azonban elutasították a kérésemet. Így kénytelen voltam aláírni a korábbi határozatot, hogy legalább a farmer 60, illetve a molinó 80 százalékát kifizessék. A többit saját zsebből kell kipótolnom.
Azt megértem, hogy valóban használt termékekről van szó, de ha nem tehetek ezekről a sérülésekről, akkor miért nekem kell hozzátennem a kártérítés összegéhez?
A főnökeim látva elkeseredésemet annyit mondtak, hogy a tavaly kapott ruhapénzemből vegyem meg az új cuccokat. Azt azonban hiába mondtam, hogy már ezt a felszerelést is abból vásároltam, mivel a korábbi elhasználódott. A ruhapénzből így aztán nem is maradt semmi. A kár november végén ért, most pedig február eleje van. Pénzt azonban még nem láttam azóta sem.
Elszomorít a dolog, hogy a munkám végzése során ért kár és ezt nekem nem honorálja senki, nem segítenek. Holott a kárfelvételi jegyzőkönyvön is szerepel, hogy engem nem terhel felelősség a kialakult helyzetért. Ez a szomorú helyzet és nem tudom még mennyien tapasztaltak ilyet, de nagyon kellemetlenül érint. (…)
Üdv Nektek!

(név a szerkesztőségben)

ellenére, ezt az eseményektől távol lévő rendőrtisztet is „megjutalmazta a helytállásáért” a főkapitány úr.
Ez bántja az igazságérzetünket, csalódást keltett bennünk. Baráti társaságunk szerint hibát követett el az is, aki tudván, hogy beteg volt, ennek ellenére jogtalanul átvette a jutalmat, de azt is felelősség terheli, aki a jutalmazásra felterjesztett Önnek egy jutalmazásra nem jogosult munkatársat!
Tisztelettel:

(név és cím a szerkesztőségünkben)

Tavaszi fáradtság

Akár hideg, akár enyhe a tél, a tavaszi fáradtság menetrendszerűen jelentkezik. Kinél előbb kinél később, van akinél erőteljes tünetekkel, van akinél enyhébb formában, de teljesen nem tudjuk megúszni. A szakemberek azt mondják, a tavaszi fáradtság nem betegség, hanem hiányállapot, tél végi kimerültség.

Akkor lép fel, ha szervezetünk az előző nyáron felhalmozott energiatartalékokat felélte és a napi táplálékból nem jut elegendő vitaminokhoz, ásványi anyagokhoz. Télen az éjszakák hosszabbak, a fény kevés, nagyobb az alvásigényünk, s aki felborítja ezt a biológiai rendet, jobban kimerül.

Mi a tavaszi fáradtság?

Télen az ember hormonháztartása álomba merül. Ahogy rövidülnek a nappalok és egyre kevesebb napfény ér minket, agyunk egy bizonyos hormonja lelassítja az anyagcsere-folyamatokat.

A tavasz beköszöntével ólmos fáradtság vesz erőt mindannyiunkon. Hangulatunk nyomottá válik, nagyon gyakori tünet az alvászavar, a fáradékonyság, az aktivitás- és teljesítménycsökkenés, közérzetünk általában rossz. Ezen túl gyakori a fejfájás, szájszárazság, mellkasi-, és hasi panaszok, székrekedés, menstruációs zavarok, a szexuális vágy és aktivitás csökkenése. Depresszió gyanúja esetén természetesen nem szabad késlekednünk szakember felkeresésével.

A tavaszi fáradtságot egészen a legutóbbi időkig egyértelműen a téli egyoldalú táplálkozás következtében kialakuló vitaminhiánynak tulajdonítottuk. Télen a szervezet nem jut hozzá a kellő mennyiségű és minőségű vitaminhoz, ezért tavaszra legyengülünk. Ennek azonban ellentmond az, hogy ma már mindenki számára elérhetők a különböző vitaminkapszulák, és az év minden szakában lehet szinte tetszőleges zöldséget, gyümölcsöt kapni a boltokban.

Miért válunk mégis fáradttá a jó idő beköszöntével?

A legfrissebb kutatások szerint az agy egyik hormonja a szerotonin felelős mindenért, ugyanis ennek a hormonnak lényeges szerepe van a szorongás csökkentésében, a hangulat és aktivitás szabályozásában. Eszerint a szerotoninszint csökkenése okozza azt a tünetegyüttest, amelyet mi tavaszi fáradtságnak hívunk.

Mi lehet a megoldás?

Semmi esetre sem az, hogy szerotonin hormon tartalmú gyógyszereket kezdünk el szedni, vagy napi több mázsa vitamint juttatunk a szervezetünkbe.

Inkább megoldás lehet az, hogy minél korábban felkelünk reggelente. Elmegyünk futni, kocogni vagy csak sétálni egy kicsit. Jobban odafigyelünk a táplálkozásunkra, minél több zöldséget, gyümölcsöt eszünk. Tavaszra lecsökken a szervezet D-vitamin tartalma, ami teherbírásunkra is negatív hatással van. Ezt a vitamint a Napsugárzás hatására termeli bőrünk. Tehát érdemes egy kicsit napozni.

Ha megúszni nem is tudjuk a tavaszi fáradtságot, a tüneteit jelentôsen csökkenthetjük.

gastroport

Emberségesebb bánásmódot

Korábbi számunkban a Távközlési Szolgálatnál dolgozók szakszervezeti titkára, **Bata Lászlóné** számolt be arról, hogy a munkavállalók többsége rosszul járt, miután közalkalmazottból köztisztviselők lettek.

– Közülük én vagyok az egyik, ugyanis a fizetésem 89 ezer forinttal csökkent volna. Emiatt nem vállaltam a továbbfoglalkoztatást, és úgy döntöttem elmegyek a cégtől. Hozzám hasonlóan döntöttek még mintegy harmincan. Sem mi, sem a maradók nem kapták meg a mai napig, azaz március 6-ig a papírjaikat, pedig az új besorolási helyéről már mindenkinek a kezében kellene, hogy legyen ez a dokumentum. A legnagyobb baj azonban az, hogy még tájékoztatást sem kapnak a dolgozók, pedig ez fontos lenne. Nemcsak ez, a lebegtetés a felháborító, hanem az is, ahogy a munkavállalókkal bánnak. Az egyik kollégám a kevesebb bér ellenére is elfogadta a továbbfoglalkoztatást, és választ kért arra, hogy a felsőfokú szakirányú végzettségét el lehet-e fogadtatni, ám nem kapott rá feleletet. Amikor pedig a személyzetishez fordult a kérdéssel, az közölte vele, hogy ezt így nem tudja megmondani, s aláíratott a munkavállalóval egy üres, biankó papírt a későbbi segítségre hivatkozva. Amint a papírokat a kollégám átadta neki, a személyzetis a kitöltött iratot azonnal, a szeme láttára eltépte.

Bata Lászlóné közölte, ez csak egy példa a sok közül, amelyek mind azt mutatják, hogy a munkaadó ebben a helyzetben, amikor méginkább szükség lenne rá, egyáltalán nem viselkedik emberségesen.

– A leszerelő papírokat sem bírták a határidőre, február 28-ára kiadni, s ez azoknak, akik március 1-jén már tudtak az új munkahelyükön kezdeni, gondot okozhatott. Úgy érzem, az fontos volt, hogy az elbocsátásokat gyorsan lebonyolítsák, azzal viszont nem törődnek, hogy a papírok mögött emberek és családok vannak. Én még nem találtam munkát, de bízom benne, hogy sikerül. Közben egyre kevésbé vagyok biztos abban, hogy jogszerű-e az, hogy az embereket kisebb fizetéssel dolgoztatják tovább. Igaz, a szakszervezet is úgy foglalt állást, hogy törvényes a dolog, szerintem azonban – a dolgozók érdekeinek a védelmében – erősebbnek kellene lennie a Munka Törvénykönyvében foglaltnak, vagyis annak, hogy a munkavállaló bére nem csökkenhet. Érdekes, máshol meg tudták úgy oldani, hogy a kedvezőbb foglalkoztatási formát ajánlották fel a dolgozóknak, azaz munkavállalóként alkalmazták őket tovább, így pénzüknél maradtak.

A szakszervezeti titkár úgy véli, hogy a húsz-harminc év szakmai tapasztalattal rendelkező kollégák elküldése azt is eredményezheti, hogy akadozik a híradás, mert azt, amit ők tudnak, nem lehet öt perc alatt megtanulni.

– Emellett itt a szakszervezet is meg fog halni, mert senki nem akarja tőlem átvállalni ezt a feladatot, még a helyettesem sem.

g.d.

2007. februári számunk megfejtése:
Marie Antoinette, Bukovina, Ratio Educationis
A február havi keresztrejtvény nyertesei: Forgács Gyöngyi Vecsés, **Balázs Gábor** Pécs, **Körössy Tibor** Budapest

A keresztrejtvény megfejtői között 3 darab vásárlási utalványt sorsolunk ki. Beküldés postai levelezőlapon. Beküldési határidő: 2007. március 30. Cím: BRDSZ Központi Iroda 1904 Budapest Pf. 314

Édith Piaf

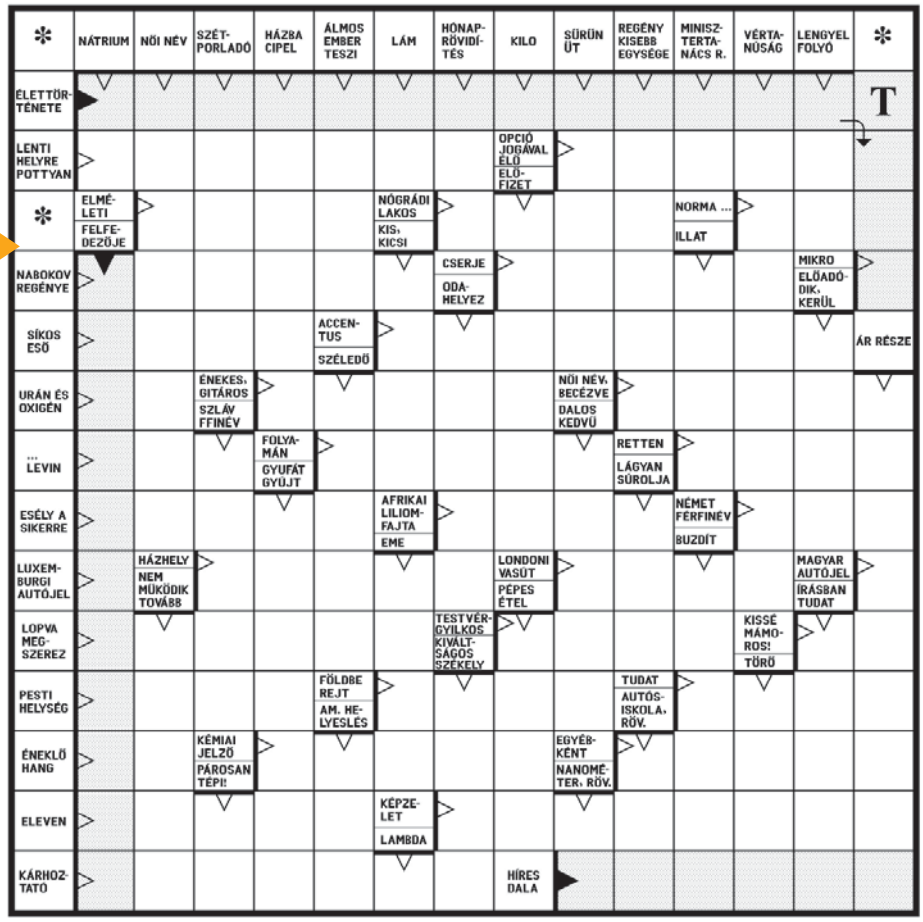

ELÉGEDETLENEK A RENDŐRÖK

Többszáz rendőr tüntetett néhány hete Prágában a megélhetési feltételeik romlása miatt. Ez volt az első alkalom, hogy a cseh rendőrök nyilvános megmozdulást rendeztek.
A tiltakozást az új belügyminiszter, Ivan Langer által bevezetett reformok váltották ki, amelyek miatt csökkent a túlóráért és ügyeleti időért kifizetett illetmény. A miniszter az állomány fiatalítását is tervezi.
Az új bértáblázatok jól jönnek a hierarchia csúcsán lévőknek, de jelentős mértékben csökkentik azoknak a jövedelmét, akik a ranglétra alsó fokain dolgoznak, és a szolgálati idejük nem éri el a 15 évet - mondta a közszolgálati televízióban az egyik tüntető.
A reform év eleji hatálybalépése óta a 45 ezer cseh rendőr mintegy tizedének csökkent a jövedelme a sajtó számításai szerint. Havi átlagos fizetésük 30800 korona, azaz valamivel több mint 1000 euró.

(dl)

T-MA
A Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete lapja
1903. Budapest, V. kerület Nádor u. 4.
Tel.: (1) 4411-245
Fax: (1) 4411-498
BM: (1) 4411-000/12-067
E-mail: brdsz@brdsz.hu
www.brdsz.hu
Fotó: **Durus Máté, Szakács Péter**
Tördelőszerkesztő: **Czita Károly**
Olvasószerkesztő: **Pintér Melinda**
Főszerkesztő: **dr. Dura László**
Felelős kiadó: **dr. Bárdos Judit**
Szerkesztőség: 1068 Bp., Benczúr u. 45.
Telefon, fax: (1) 338-4059

DUNA SZIMFONIKUS ZENEKAR
Nagy sikerük volt

Nagysikerű koncertet adott a Duna Szimfonikus Zenekar a Művészetek Palotája Bartók Béla Nemzeti Hangversenytermében Deák András vezető karmester irányításával. Az évente megrendezett „Magyar Szimfonikus Zenekari Körkép” hangversenysorozatra az ország legjobb hivatásos együttesei kapnak meghívást, azzal a felkéréssel, hogy egy 20. századi vagy kortárs zeneszerző művét is műsorra tűzzék. A koncert Leonard Bernstein „Candide” című operájának frappáns nyitányával kezdődött, majd egy belga zeneszerző, Joseph Jongen „Symphonia concertante” című ritkán hallható virtuóz orgonaversenyével folytatódott. A versenymű szólistája Pálúr János, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára volt. A szünet után Ránki György születésének 100. évfordulójára emlékezve a Pomádé király új ruhája című gyermekoperából készült két zenekari szvit előadására, amelyet szűnni nem akaró tapssal jutalmazott a közönség. Szklenár Ferenc művészeti igazgató arról számolt be, hogy a Duna Szimfonikus Zenekar az idei és a következő évadra is kapott már meghívást a Művészetek Palotájába.

kicsi kamat
izgalmak nélkül

apró kamatok
forint alapon
THM 12,68%-tól

személyi kölcsön
1% kamatkedvezménnyel
a **BRDSZ** tagjainak

Biztonságban jobb.
A **marbles™** személyi kölcsön egészen kicsi kamatokat kínál forint alapon, **árfolyamkockázat nélkül.**
Ha már van hiteled magas kamattal, gurulj át hozzánk, és cseréld le!

forintalapú marbles™ személyi kölcsön 150 000 forinttól 4 millió forintig 1% kamatkedvezménnyel a BRDSZ tagjainak

Hitelösszeg	Havi törlesztőrészlet	Egyéb költség	THM
500 000 Ft	10 736 Ft	0 Ft	16,77%
850 000 Ft	16 884 Ft	0 Ft	13,35%
1 500 000 Ft	29 325 Ft	0 Ft	12,68%

Hívj minket még ma!

marbles™ személyi kölcsön
(06 40) 480-480
www.**marbles**.hu

A HSBC *Csoport tagja*

A HSBC Holdings Plc-t 2004-ben a világ legjobb bankjának választotta az Euromoney Magazin. A forintalapú marbles™ személyi kölcsönt a Beneficial Zrt. nyújtja, amely a HSBC Csoport tagja. A kölcsön minden esetben a Beneficial Zrt. által végzett hitelbírálat függvénye. A fenti példáknál a futamidő 72 hónap. A THM mértéke a feltételek változása esetén módosulhat. A kölcsön igénylésének alapfeltételei: betöltött 21. életév, a jövedelem bankszámlára érkezzen, minimum nettó 55 000 Ft jövedelem.

THM: 12,68%-22,56%